

گردشگری

پیش به سوی گشت رودخان (قسمت اول) پیاده روی سه روزه از زنجان تا گیلان

رژوا احمدزاده، راهنمای طبیعت گردی

سفر چه باموتور باشد چه باتوبوس، چه باز دید از یک موزه تاریخی باشد یا قدم گذاشتن در دره‌ای پر آب و لمس آذر نالین، چه یک روز باشد چه یک هفته، چه همراه با سه نفر باشد چه سی نفر، فرقی نمی‌کند؛ اصل ذات سفر است که لذت بخش است و پر از درس، اهل سفر که باشی شیوه رفتن برایت اهمیتی ندارد فقط به دنبال رفتنی. برای فرار از گرمای این روزها یا باید به دل جنگل پناه می‌بردیم تا خنکای باد لایه‌لای درختان روح‌مان را خنک کند یا به سوی آبشاری، دریاچهای، دره‌ای یا مکان پر آبی می‌رفتیم تا بلکه آب، دلمان را خنکی ببخشد. تعطیلی وسط هفته فرصت خوبی بود تا با یک روز مرخصی به چند روز تعطیلی تبدیلش کنیم و به فکر سفری طولانی‌تر باشیم. از قبل می‌دانستیم که به‌چه‌های چکاد زنجان سفری چند روزه در پیش دارند، پس با دوستان مان در زنجان هماهنگ شدیم تا همر اهشان یک پیاده‌روی سه روزه از زنجان تا گیلان را تجربه کنیم. پنجشنبه عصر به سمت زنجان حرکت کردیم و شب را در منزل دوست‌همیشگی مان گذران‌دیم. قرار حرکت صبح زود روز جمعه در ترمینال زنجان بود. در ساعت مقرر در تریمینال حاضر شدیم و دیداری با دوستان قدیمی تازه کردیم و سوار اتوبوس شدیم. همراه شدن با دوستان قدیمی زنجانی و البته یک اتوبوس دوست جدید نوید روزهای خوبی را می‌داد. به سمت آب بر حرکت کردیم. به ابتدای مسیر خاکی که رسیدیم از اتوبوس پیاده شدیم و باقیی مسیر را با نپسان آبی، همراه همیشگی مسیرهای صعب‌العبور و خاکی، رفتیم. مسیری پر پیچ و خم که به بالادست کوه می‌رسید. بالاخره به بالای گردنه رسیدیم و کوله‌ها را بر دوش انداختیم و آماده سفر شدیم. کوچکترین عضو خانواده سه نفره ما (پسر کم که ۸ سال دارد) قرار بود برای اولین بار سه روز پیاده راه برود، پس کوله بار سه نفر بر دوش من و پدر خانواده بود. بار کوله‌ها مان سنگین بود اما پیدا کردن دوستان جدید و رفتن به مسیری نو باعث شده بود که متوجه سنگینی بار کوله نشویم. در آن جمع سرزنده و شاد شاید ما تنها کسانی بودیم که فارسی صحبت می‌کردیم، اما اصلا در جمع احساس غریبی نداشتیم، و این خصوصیت بارز اهالی طبیعت است که زود اذحت

می‌شوند و صمیمی. نهار را در زیر سایه‌بانی که با زیرانداز و باتوم‌ها مان درست کرده بودیم خوردیم و دو ساعت بعد به ابتدای جنگل رسیدیم. در دست است چند ساعتی را در آفتاب بودیم اما درختان انبوه خبر از سایه و خنکی می‌دادند. بالاخره وارد جنگل شدیم و از ارتفاع کاسته شد و کم کم وارد مه شدیم. یادمان رفت که چند ساعت قبل چقدر از گرما غر می‌زدیم و آه‌مان به آسمان بلند شده بود. همه انرژی مضاعف گرفته بودند و همین باعث شد که مسافت بیشتری را بپیمود و تقریبا یک ساعت جلوتر از محلی که قرار بود شب را آنجا کمپ بزنیم چادرها را برای شب مانی برپا کنیم. چشمه‌ای نزدیکمان بود و خیالمان از بابت آب راحت بود. چادرها که برپا شد شام را آماده کردم اما کوچکترین عضو گروه از فرط خستگی خواب را به شام ترجیح داد. صبح زود با صدای پرندگان بیدار شدیم و از چادرها بیرون آمدیم؛ دور تا دور مان مه بود و روی چادرها شبنم نشسته بود. آنقدر هوا خنک بود که بادگیرها را از کوله بیرون کشیدیم که هم گرم‌مان شود و هم لباس‌ها مان از مه تر نشود. صبحانه را خوردیم و چادرها را جمع کردیم و در سرآشیمی‌ای که به سر سره‌ای گل آلود می‌ماند حرکت کردیم ... (این داستان ادامه دارد ...)

نگاهی به آثار چند جوان

آیا کلاسیک‌ها ما را نجات دادند؟

احسان زبور عالم

پرو لوگ:

پاییز ۱۳۶۶ آتیلا پسیانی و قطب‌الدین صادقی هم‌زمان اجرایی از نمایشنامه «آکس» سوفوکل در تئاتر شهر روی صحنه می‌برند. این اتفاق موجب اختلافاتی در فضای تئاتری آن روزگار می‌شود. این برای نخستین بار و شاید آخرین بار بود که یک متن هم‌زمان در دو سالن تئاتر شهر روی صحنه می‌رفت. با این همه به همت لاله تقیان در آن روزها گفتگویی میان صادقی و پسیانی شکل می‌گیرد. گفتگویی چند بعدی که امروز سسند مهمی از وضعیت تئاتر در سال ۱۳۶۶ است. آنچه اما در این نوشتار مهم است گفتاری است که میان صادقی و نماینده مجله نمایش - که احتمالاً جلال ستاری است- رخ می‌دهد. در این گفتار قطب‌الدین صادقی جوان، کارگردان تازه‌بازگشته از فرانسه، مدعی می‌شود قصدش از اجرای «آکس» نجات تئاتر ایران و القای شکل درستی از آموزش تئاتر است. او می‌خواهد دانشجویان

تئاتر را با چیزی آشنا کند که آن را «تئاتر واقعی» می‌خوانند. تئاتری که هیچ شباهتی با اشکال تئاتری امروز و وابستگی به نظریات مدرن اجرا ندارد. صادقی این اجرا را براساس یک دوره آموزشی در فرهنگسرای نیلوار با گروهی عظیمی از جوانان آماده می‌کند و تلاش می‌کند با معیارهای یک اجرای کلاسیک، فهم تئاتر ایران و مخاطب آن را به آثار کلاسیک و اساساً تراژدی نزدیک کند. صادقی یک صورت‌بندی از اشکال مرسوم تئاتر در ایران هم دارد که می‌خواهد با آنها مخالفت کند:

نمایش‌های شبه تاریخی، کم‌دی‌های لاله‌زار و ملودرام‌های خانوادگی. اما ۳۵ سال از آن مصاحبه، قطب‌الدین صادقی در مقام یک معلم در کشور تثبیت شده است، تعداد اجراهایش به رقم قابل توجهی رسیده است و مهم‌تر از همه آنکه او امروز خواهان نوعی تئاتر ملی است. تئاتری که بی شک برآمده از همان نگاه کلاسیک به نمایش است، چیزی که «آکس» در ساختار دراماتیک به صادقی می‌داد. صادقی جایی در آن مصاحبه حتی می‌گوید شخصیت آکس در مقام قهرمان شباهت بسیاری به او دارد، چه به لحاظ فرهنگی و سیاسی

و چه به لحاظ قومیتی. با این حال در آن گفتگو ستاری به صادقی می‌گوید آکس تئاتر ایران را نجات نمی‌دهد. با گذشت ۳۵ سال و دیدن آثار امروز این پرسش بر ایام مطرح می‌شود که به چه میزان میراث قطب‌الدین صادقی در نسل جوان منجلی می‌شود.

پرده اول:

بهار امسال در دانشگاه تهران جشنواره‌ای با عنوان تجربه بر گزار شد که آثارش هیچ شباهتی با «آکس» صادقی نداشت. در یکی از نمایش‌ها که برای من اهمیت ویژه‌ای دارد، مریم دهقانی‌نژاد، دانشجوی تئاتر پرفورمنسی ترتیب می‌دهد تا پس از دو دهه برای پدرش عزاداری کند. پدر مریم، خلیان پرواز دلخراشی است که دوده پیش در کوهستان لرستان دچار سانحه می‌شود و این در حالی است که مریم تنها یک سال سن دارد. خاطره مریم از پدرش چیزی جز چند ساکنس از فیلم‌های هندی کمی نیست. اجرای مریم نیز وابسته به همین تصاویر است، تصویری که پدر با نوزادش مشغول بازی است و البته به رده‌هایی از گزارش سقوط هواپیما و تشییع پیکر پدر خلیان. مریم

گوینده پیشکسوت رادیو البرز درگذشت

ذبیح‌الله زرن‌دی، گوینده پیشکسوت و با سابقه بر نامه‌های محلی با گویش کرچی رادیو البرز در گذشت.

به گزارش ایسنا، ذبیح‌الله زرن‌دی در سال ۱۳۱۰ شمسی در یک خانواده کشاورز در روستای بیلقان کرج متولد شد، تحصیلات را به ترتیب در مکتب خانه میرزا علی لطفی کرج، دبستان جنیدی، دبیرستان کشاورزی دانشکده کشاورزی کرج، دانش‌سرای عالی کشاورزی ساری سپری کرد.

وی به عنوان کارشناس در اداره آموزش روستایی شهرستان ورامین، مدیر مدرسه کشاورزی مازان و ورامین، مدیر مدرسه کشاورزی گرمسار، دبیر دبیرستان دخترانه گرمسار، مدیر مدرسه کشاورزی عارف کرج به مردم خدمت کرد. سپس با رفتن به کشور

سینما

پویانمایی «سمپاش» آخرین ساخته‌فرونش عابدی، برنده جایزه بهترین فیلم کوتاه چهارمین جشنواره‌ایندی ایکس آمریکاشد. به گزارش کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، هیات داوران چهارمین جشنواره فیلم‌ایندی ایکس جایزه ویژه خود را در شاخه بهترین فیلم کوتاه ماه ژوئن به فیلم «سمپاش» اختصاص داد. جشنواره فیلم‌ایندی ایکس از میان فیلم‌های منتخب، هر ماه نامزدها و برندگان خود را اعلام می‌کند. برای هر دوره این جشنواره دو برنده اصلی (انتخاب شده از همه بخش‌ها) را به عنوان بهترین فیلم کوتاه

و بهترین فیلم کوتاه خارجی زبان، به علاوه دو جایزه ویژه اصلی تعیین می‌کند.

پویانمایی «سمپاش» به تهیه‌کنندگی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان می‌تواند در داوری سالانه فیلم‌های منتخب نیز حضور داشته باشد و به رقابت بپردازد. بر اساس این خبر، نامزدها و برندگان جوایز هر دوره واجد شرایط بر خور داری از جوایز سالانه نیز هستند. این انیمیشن در مورد یک دیار و سرزمینی است که در آن رویش هر گونه گل و گیاهی ممنوع است و ارتشی به نام «سمپاش»

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نه سیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰

اینستاگرام: @tosee_irani

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

toseeirani.ir

شماره ۱۱۱۸ / پنجشنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۱ / ۱۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ / ۱۴ جولای ۲۰۲۲

اگر روزی برای تئاتری

شدن، دانشجویی با یست

مرات‌های محضر استادی

چون صادقی را تحمل

می‌کرد تا چیزی شود، حالا

نسل جدید بدون نیاز به

استاد، در همان ابتدای

شاگردی دانشگاه، روی

صحنه می‌رود و یک ادعای

جذاب دارد. او بر خلاف

استاد اکنون پخته‌ای چون

صادقی، خودش را به هیچ

عنوان حرفه‌ای نمی‌داند و

به جای چشم‌انداز ملی برای

کارش، در پی چشم‌اندازی

شخصی است

عیان می‌کنند؛ اما آنان همانند آژاکس شخصیت‌هایی صاحب همارتیا نمی‌دانند؛ آنان انسان‌هایی هستند که چون هر انسانی واجد چیزهای خوب و بدند. آنان به جای استعاری کردن جهان زیسته خویش، با صراحت تجربه زیسته خویش را بیان می‌کنند و در بیان، نه‌مان خود را عیان می‌کنند. این گروه به جای کاوش دنیای قدیم و باز تعریف فلسفه تئاتر یونانیان باستان، تئاتر را منزه نمی‌بینند و آن را با هنرهای دیگر آغشته می‌کنند. در اجرای دل‌ام موسوی کار حتی به تدوین نیز کشیده می‌شود. فناوری بخش جدایی‌ناپذیر اجرای این گروه جوان است. بدون فناوری گویی برهنه کردن جهان زیسته ناممکن است. در مقابل در نگاه صادقی جهان زیسته باید در حجاب واژگان نهان بماند. ۳۵ سال بعد از «آکس» پرهیاهو، چشم‌انداز دانشجویانی که قرار بود صادقی ناچیشان باشد، ۱۸۰ درجه دستخوش تغییر شده است. مهم‌تر آنکه اگر روزی برای تئاتری شدن، دانشجو می‌بایست تمام مارات‌های محضر استاد چون صادقی را تحمل می‌کرد تا چیزی شود، حالا نسل جدید بدون نیاز به استاد، در همان ابتدای شاگردی دانشگاه، روی صحنه می‌رود و یک ادعای جذاب دارد. او بر خلاف استاد اکنون پخته‌ای چون صادقی، خودش را به هیچ عنوان حرفه‌ای نمی‌داند و به جای چشم‌انداز ملی برای کارش، در پی چشم‌اندازی شخصی است.

چماچم، نقلک، شال اوز انک، قوشه، پر چین، خوان بر کت، بگوتم بگوت، در کوچه‌های محرم و چندین برنامه دیگر ا تاکنون از آنتن رادیو البرز از وی شنیده‌ایم. این برنامه‌ها ضمن ارتباط با مردم کرج و استان البرز در تمامی جشنواره‌های معاونت صدا و جشنواره‌های بین‌المللی صدا و جشنواره شادایانه‌های مردم ... موفق به کسب جوایز در بخش‌های گوناگون شده است.

در پی در گذشت این هنرمند قدیمی علی صادق مقدسی، مدیر کل صدا و سیمای مرکز البرز ضایعه و حلت و هجرت آن زنده‌یاد را به جامعه فرهنگی، هنری و رسانه‌ای تسلیت گفت و از درگاه خداوند متعال، غفران الهی و علو در جات برای آن مرحوم مغفور و صبر جمیل و اجر جزیل برای بازماندگان و خانواده‌مرحوم ذبیح‌الله زرن‌دی مسئلت کرد.

دگه دوجه و شبی از شها بود. وی در سال‌های ۸۱، ۸۲، ۸۳ و ۸۴ به خاطر ایفای نقش در تهیه برنامه‌های فرهنگی و هنری، جوایز ارزنده جشنواره‌های مختلف صدا و سیمای جمهوری اسلامی را به خود اختصاص داد. برنامه‌هایی همچون آداب و سنن، زنگ تفریح، کلاس کرچی گپ بز نیم، گشت گذار، شبی از شب‌ها، دگه دوجه،

امسال برای این رویداد دو روزه، ۸۵ فیلم برای نامزدی بهترین‌های فیلم سال ۲۰۲۲ (از میان نامزدها و برندگان جوایز ۱۲ دوره هر ماهه) نامزد می‌شوند که در پایان بهترین فیلم برنده جایزه

وظیفه نگهبرداری و شکار گیاهان و کسانی که از آنها نگهداری می‌کنند دارد. داستان فضای علمی-تخیلی دارد و در آن، ویران شهری نقطه مقابل آرمانشهر است. در این فضای ویران شهر، آینده‌ای نه چندان روشن وجود دارد و یکی از این سربازها پس از آشنایی با یک گیاه کوچک مسیرش عوض می‌شود.

امسال برای این رویداد دو روزه، ۸۵ فیلم برای نامزدی بهترین‌های فیلم سال ۲۰۲۲ (از میان نامزدها و برندگان جوایز ۱۲ دوره هر ماهه) نامزد می‌شوند که در پایان بهترین فیلم برنده جایزه